

Rendal-sangen

Karenus Ellebold

Lett og markert

La meg gi deg den-ne san-gen der du
 G D G - D

lig-ger lunt og fritt. Opp fra bygd til sæ-ter-
 G D G - D G D

van-gen, alt du ser er ba-re ditt.
 H^m - E^m - D A⁷ D

mf rdig
 Ren i fjel-let, elg i å-sen, fisk i bekk og
 H - E^m H E Am D - G

rit. *mf a tempo*
 bær på myr, hest for plo-gen, ku på bå-sen,
 G Am H D D G D

barn i stu-a så det kryr.
 G F D G D G

La meg gi deg denne sangen
 der du ligger lunt og fritt.
 Opp fra bygd til sætervangen,
 alt du ser er bare ditt:
 Ren i fjellet, elg i åsen.
 fisk i bekk og bær på myr,
 hest for plogen, ku på båsen,
 barn i stua så det kryr.

Har du sett de frostblå vidder
 når all mark er gjemt i snø?
 Kaldblank måne — nattens ridder —
 gulblekt lys på fjellet strø.
 Har du sett at topp og tinder
 gløde kan i solens brann?
 Sakte dø — — når dagen svinner
 over skog og islagt vann.

Har du på de øde stier
 ruslet ensom noen gang
 mellom småbjørk, lyng og vier
 med din kjél og fiskestang?
 Har du nørt deg kaffevarme,
 basket rund i sol og blåst
 inn i viddens tause charme
 mellom gauk og talatrost?

Å, du rendøl, du er snodig
 slik som dalen er du skapt:
 Rik og fattig, snau og frodig —
 lik de andre er du knapt.
 Slik som Rena går i loner
 og som Mistra går i brott —
 Guren Holes feletoner
 alt har deg i blodet gått.

Ofte var ditt liv i fare
 når du stod på stokk i elv,
 derfor ble du alltid bare
 ekte rendøl og deg selv
 Slik som dine fjell er laget
 er du støpt i hardt og mildt,
 som du kom fra «Ulveslaget»
 kan du fare sterkt og vilt.

Røsta-Per han satt ved gruen
 full av sagn og fantasi.
 Vet du, Maren Skredderstuen
 lokket så det skalv i li?
 Trefot-Karis lyse sange
 stille kommer frem til gards,
 enno kan du sårt og bange
 sørge stilt som Fløtar-Lars.

Og når himlens tusen stjerner
 tender sine mange bluss,
 tenker du på ham som verner
 deg mot styggdom, troll og tuss.
 Ja, da går du bøyd i nakken,
 ærlig, trufast, sterk og stor —
 ut til venn din, «Vesleblakken»,
 Ola Jonsen Styggpåjord.

Og når du skal tende lampen
 når din arbeidsdag er slutt,
 solens bål bak Ottnaug-Kampen,
 Fonnåsfjell er sluknet ut.
 Og når du i seng er faret
 rusler der en nattlig gjest,
 ferden går mot Sølenskarret
 til den store høyfjellsfest.